

EERDER IN MOPPERHOND & KRIEBELKONT

Kriebelkont was ooit de snelste windhond ter wereld... tot zijn kont tijdens een race begon te jeuken en hij op zijn billen naar de finish schoof en **IEDEREEN** hem uitlachte.

HIJ ZWOER DAT HIJ NOOIT MEER ZOU RENNEN.

Mopperhond was ooit de gemeenste en agressiefste mopshond die een hekel had aan iedereen... **EN DAT IS HIJ NOG STEEDS!** Maar hij ging ook terug om Kriebelkont uit het asiel te redden. Waar hij vooral zelf verbaasd over was.

En Kriebelkont rende zowaar en redde Mopperhond uit de klauwen van hondenvanger S.T. Inkgat.

Nu zwerven deze twee vrienden over straat, op zoek naar een plek om te wonen... Maar S.T. Inkgat heeft de achtervolging ingezet, want hij wil wraak!

**MAAR EERST HEBBEN
MOPPERHOND EN KRIEBELKONT
HONGER!**

KRIEBELKONT

'**DAT**,' zei Mopperhond, 'is het domste wat ik ooit heb gehoord.'

Kriebelkont zuchtte. Hij vond het fijn om een vriend te hebben, maar Mopperhond was niet het makkelijkst in de omgang.

Of het makkelijkst te overtuigen.

Of het makkelijkst te ontwijken als hij kopstoten uitdeelde.

Wat hij vaak deed.

Ook nu Kriebelkont zijn idee nog een keer uitlegde.

'Als **AU** we **HÉ** meer willen **KIJK UIT** eten **AAARGH**,
dan **AIAI** moeten we er **AUWIE OO AH** zielig en
uitgehongerd uitzien
haha die was mis

AIAIAIAIAIAIOEEE!

Hij wreef over zijn bips en deinsde achteruit. Mopperhond
grijnsde. Kriebelkont zuchtte. Het zou voor zijn beste
vriend **echt** moeilijk worden om er zielig en uitgehongerd
uit te zien.

A
Hij was een
mopshond.
Die kop zou er
altijd gemeen en
grimmig uitzien.

B
Hij was een mopshond.
Hij was rond en
rimpelig. Niemand zou
ooit ribben zien.

Maar de enige andere optie was stelen, en dat wilde Kriebelkont niet, dus ze moesten allebei zielig doen.

‘Het is misschien niet het beste idee, Mopperhond...’

‘**NEE!**’ Mopperhond schudde zijn kop... en zijn maag **RAMMELDE**, wat hem verraadde. Kriebelkont giechelde. Mopperhond likte aan zijn poot en stak die in Kriebelkonts oor.

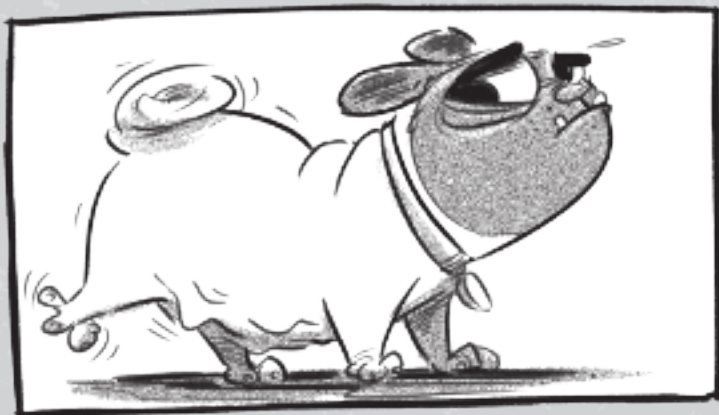
‘IEIEIEIEIE!’

zei Kriebelkont.

‘Luister, ik weet dat je er niet van houdt als ik ideeën heb, maar tot we een geweldige plek vinden met geweldige baasjes die van ons houden en ons behandelen als honden – wat volgens mij iets goeds is – moeten we iemand zover krijgen om ons te voeren. En ik ben een **KEI** in er zielig en uitgehongerd uitzien. Doe mij na en dan krijgen we **ZEKER** iets te eten. Oké?’

‘Neu. Niet oké, want ik doe niet aan smeken, Kontkruiper. En **IK** heb nooit gezegd dat ik een plek wil met mensen die van ons houden en voor ons zorgen. **IK** wil een gezin met kleine mensen die ik kopstoten kan geven.’

Zijn maag rammelde nog harder.

Hij keek boos naar Kriebelkont.